

ΔΗΜΟΣΙΟΥΠΑΛΛΗΛΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ

ΑΥΤΟΝΟΜΗ-ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ-ΚΙΝΗΜΑΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΗ

ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ & Γ. ΨΥΛΛΑ 2 • 105 57 • ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛ.: 213 1616960 • FAX: 210 3246165 • e-mail: dimanatropi@gmail.com

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. ΜΕΤΑ ΤΟ 35^ο ΤΑΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Βρισκόμαστε τρεις (3) περίπου μήνες μετά το 35^ο Τακτικό Συνέδριο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και την καταγραφή ύστερα από δεκαετίες ενός αποτελέσματος που στερεί από την Π.Α.Σ.Κ.-Δ.Υ. και τη Δ.Α.Κ.Ε.-Δ.Τ. την απόλυτη πλειοψηφία στην Εκτελεστική Επιτροπή (8 μέλη από τα 17). Καθοριστικό ρόλο στην εξέλιξη αυτή έπαιξε η δημιουργία της «ΔΗΜΟΣΙΟΥΠΑΛΛΗΛΙΚΗΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ» από εργαζόμενους που δεν συμβιβάστηκαν με τη διεκπεραίωση ενός εκλογικού Συνεδρίου, δεν συμβιβάστηκαν με την διεκπεραιωτική λειτουργία της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. έως σήμερα, που δεν έμειναν στα λόγια αλλά έκαναν έργα!!!

Τρεις μήνες κατά τους οποίους έπρεπε και μπορούσε να αλλάξει εντελώς η εικόνα της Συνομοσπονδίας. Να αποκτήσει δηλαδή εκείνα τα ουσιαστικά χαρακτηριστικά που αφορούν κυρίως στον προσανατολισμό και στην αξιοπιστία της ώστε στη βάση μιας νέας δυναμικής να συσπειρώσει άμεσα το κίνημα των εργαζόμενων στο Δημόσιο απέναντι στα μεγάλα και σοβαρά ζητήματα που καλούνται να αντιμετωπίσουν. Δυστυχώς όμως οι μόνοι που φαίνεται να το πιστεύουν και κυρίως να το εννοούν πραγματικά είμαστε εμείς, η παράταξη της «Δημοσιούπαλληλικής Ανατροπής». Κάτι που δεν αποτελεί αυθαίρετο ισχυρισμό αλλά θλιβερή διαπίστωση.

Συνδέσαμε από την αρχή με υπευθυνότητα και συνέπεια όλες τις αναγκαίες και καθοριστικές αλλαγές σε αγωνιστικό και οργανωτικό επίπεδο με τη συγκρότηση προγραμματικού, αγωνιστικού, προοδευτικού προεδρείου από δυνάμεις που θεωρήσαμε ότι μπορούσαν και όφειλαν να ανταποκριθούν στην ανάληψη μιας αντικειμενικής και πειστικής ευθύνης.

Προσφέραμε τη στήριξη των δυο (2) μελών της παράταξής μας στα προερχόμενα από την αριστερά 7 μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής (Αυτόνομη Παρέμβαση 3-Π.Α.ΜΕ. 2 και Αγωνιστικές Κινήσεις-Παρεμβάσεις-Συσπειρώσεις 2) παραμένοντας ανοιχτοί σε όλους τους δυνατούς «συνδυασμούς». Στήριξη που αφορούσε ακόμη και στη μη συμμετοχή μας στο Προεδρείο αν αυτό μπορούσε να διευκολύνει στη συγκρότησή του.

Σε ότι δε αφορά στα προσπατούμενα θέσαμε ξεκάθαρα ένα ενιαίο μετωπικό πλαίσιο που αφορούσε:

1. Στην εγκατάλειψη της έννοιας του κοινωνικού εταίρου και του «συναινετικού» υποδείγματος διεξαγωγής της συνδικαλιστικής δράσης η οποία ακόμη κι όταν απαντά στις επιθέσεις της κυβέρνησης αφήνει μονίμως την πρωτοβουλία των κινήσεων στην άλλη πλευρά και

2. Σε ένα πολιτικό πλαίσιο το οποίο δεν απέκλειε τη συζήτηση για κανένα κρίσιμο πολιτικό ζήτημα, στην προοπτική μιας προγραμματικής συμφωνίας και στη βάση της αναγκαιότητας δημιουργίας ενός ενιαίου κοινωνικού μετώπου.

Μια αναγκαιότητα η οποία προκύπτει ακόμη κι από το επιχείρημα των ίδιων των παρατάξεων που είτε δίστασαν, είτε αρνήθηκαν να συμπαραταχθούν. Το επιχείρημα δήθεν της μη ύπαρξης των προϋποθέσεων για ένα αριστερό ή και προοδευτικό προεδρείο. Μα αυτό δεν καθιστά μονόδρομο την ανάγκη δημιουργίας ενός μετώπου για την άμεση υπεράσπιση ή και την κατάκτηση κρίσιμων και ζωτικών στόχων! Και δεν είναι η πρακτική του ενιαίου μετώπου που υπερασπίζεται την οργανωτική ενότητα του κινήματος σε συνθήκες κρίσης!

Δυστυχώς όμως, αυτό το οποίο βιώσαμε ήταν μια άκαρπη και ανούσια περιπλάνηση στον «ωκεανό» των δισταγμών, των υπαναχωρήσεων και των ανομολόγητων βέβαια σεχταριστικών τακτικών. Γίναμε και γινόμαστε ακόμη θεατές μιας υποκριτικής διαδικασίας όταν εν πολλοίς οι ίδιοι που πανηγυρίζουν για την αλλαγή των συσχετισμών στην Α.Δ.Ε.Δ.Υ. (Αυτόνομη Παρέμβαση, Αγωνιστικές Κινήσεις κ.λπ.) κάνουν το παν προκειμένου να μην αναλάβουν βάρη και ευθύνες που λόγω του αποτελέσματος τους αναλογούν προκειμένου να κάνουν πράξη λίγα έστω από όσα σε πύρινους λόγους και ανακοινώσεις διακήρυσσαν!!! Το Π.Α.ΜΕ. για μια ακόμη φορά έχει επιλέξει το μοναχικό δρόμο του απομονωτισμού της μη συμμετοχής σε ότι μπορεί να αλλάξει συσχετισμούς, δίνοντας ουσιαστικά «αέρα» στη λογική των Π.Α.Σ.Κ.-Δ.Υ. και της Δ.Α.Κ.Ε.-Δ.Τ. Αποτέλεσμα αυτής της εξέλιξης ήταν η δραματική έκφραση «ιερής» αγανάκτησης και αγωνίας από τα μέλη της Π.Α.Σ.Κ.-Δ.Υ. και της Δ.Α.Κ.Ε.-Δ.Τ. σχετικά με το ακέφαλο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ., την αξιοπιστία, την εικόνα της, το παρόν και το μέλλον της, όπου ούτε λίγο ούτε πολύ εμφανίστηκαν ως εγγυητές της συνέχειας και της ενότητας! (Από τις θέσεις του προεδρείου βέβαια). Τελευταία δε, διακρίνουμε μian αντίστοιχη «αγωνία» και σε κάποιες δυνάμεις του «αριστερού τόξου» και συγκεκριμένα στην Αυτόνομη Παρέμβαση η οποία ήδη μετέχει μαζί τους στο προεδρείο του Γενικού Συμβουλίου. Άλλωστε επανειλημμένα και λόγω υποτίθεται του αδιεξόδου της συγκρότησης «αριστερού-προοδευτικού» προεδρείου, έχουν δηλώσει τα μέλη της ότι θα συμμετάσχουν σε αναλογικό προεδρείο με Πρόεδρο από την Π.Α.Σ.Κ.-Δ.Υ. και Γενικό Γραμματέα από την Δ.Α.Κ.Ε.-Δ.Τ. Αν είναι έτσι να μην το καθυστερούν προκειμένου και οι εργαζόμενοι να κοιμούνται ήσυχoi...

Εμείς από την άλλη δεν έχουμε τέτοιες «ευαισθησίες» και αγωνίες. Την πόρτα που «ανοίξαμε», το μονοπάτι που επιλέξαμε να βαδίσουμε, θα το πάμε μέχρι τέλους. Ίσως επειδή προερχόμαστε από «λούμπεν» εργασιακούς χώρους αδυνατούμε να κατανοήσουμε γιατί η διατήρηση και συντήρηση αυτού του αναποτελεσματικού συνδικαλιστικού μορφώματος σε επίπεδο ηγεσίας, με ελάχιστη απήχηση και αποδοχή από τη μεριά των

εργαζόμενων, μπορεί να αποτελεί τόσο κρίσιμο διακύβευμα. Δεν υπαναχωρούμε λοιπόν ούτε ένα εκατοστό από την αρχική μας θέση και αρνούμαστε κάθε συμμετοχή σ' ένα προεδρείο που νομοτελειακά θα αναπαράγει την αδράνεια, το συντεχνιασμό και την παθητικότητα, όπως και σε κάθε άλλο ανάπηρο δήτην συλλογικό σχήμα (διαπαραταξιακές επιτροπές κ.λπ.). Γιατί η ευθύνη μας δεν εξαντλείται στην γραφειοκρατική διαχείριση και σε «τελετουργικού» χαρακτήρα αγωνιστικές δράσεις. Έχει προέκταση στη δημιουργία μιας αγωνιστικής συλλογικότητας, έτοιμης να ανταποκριθεί στην υπεράσπιση των συμφερόντων των εργαζόμενων και ικανής να αποτελέσει καθοριστικό παράγοντα στη δημιουργία παλλαϊκού ενωτικού μετώπου συγκρουσιακού χαρακτήρα, σ' ένα μονόδρομο που δεν επιδέχεται αναβολές και πισωγυρίσματα.

Είμαστε αποφασισμένοι να παλέψουμε και στην Εκτελεστική Επιτροπή και στο Γενικό Συμβούλιο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και κυρίως στους χώρους δουλειάς, προκειμένου να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις μιας «αυτοδύναμης» και ολοκληρωτικής ανατροπής. Για μας το θάρρος και η ανάληψη της ευθύνης αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της συνδικαλιστικής και πολιτικής μας δράσης και όχι οι ομφαλοσκοπήσεις και οι ατέρμονες συζητήσεις περί ιδεολογικής καθαρότητας και «αριστερής ηθικής». Αν πάλι οι παρατάξεις της αριστεράς θέλουν να μας διαψεύσουν, όλες οι προτάσεις μας παραμένουν σε ισχύ. **Τόλμη και αρετή χρειάζεται...**

Τονίζουμε προς κάθε κατεύθυνση πως ως «Δημοσιούπαλληλική Ανατροπή» δεν αναζητούμε επιβεβαίωση ούτε πιστοποιητικά αγωνιστικότητας από κανένα «όψιμο επαναστάτη». Ο καθένας κρίνεται από τη στάση του, τα έργα του και όχι από τα όσα λέει. Η «Δημοσιούπαλληλική Ανατροπή» ήταν απόσταγμα και αναγκαιότητα, της αδράνειας, του συμβιβασμού σε μια δύσκολη περίοδο που οι εργαζόμενοι εξωθήθηκαν στην ανέχεια και στην εξαθλίωση!!! Είναι πρωτοβουλία μάχιμων εργαζόμενων που πιστεύουν και θέλουν να συμβάλλουν με όλες τους τις δυνάμεις προκειμένου να δημιουργηθεί το μέτωπο και οι συνθήκες αλλαγής αυτής της πολιτικής και όχι καιροσκόποι που θα καταλάβουν τις θέσεις απλά όταν η πολιτική αυτή θα έχει ήδη αλλάξει.

Αθήνα, Μάρτιος 2014

Με αγωνιστικούς χαιρετισμούς

Η Προσωρινή Γραμματεία της Δημοσιούπαλληλικής Ανατροπής